TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 11 d.*

„Apeliacinis skundas — Galimybė susipažinti su institucijų dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — 3 straipsnis — Dokumento sąvoka — 2 straipsnio 3 dalis — Institucijos turimi dokumentai — Duomenų bazėje esančios informacijos kvalifikavimas — Pareiga parengti neegzistuojantį dokumentą — Nebuvimas — Egzistuojantys dokumentai, kuriuos galima gauti iš duomenų bazės“

Byloje C-491/15 P

dėl 2015 m. rugsėjo 18 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Rainer Typke, gyvenantis Hasbergene (Vokietija), atstovaujamas advokato C. Cortese,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai F. Clotuche-Duvieusart ir B. Eggers,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* * Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu R. Typke prašo iš dalies panaikinti 2015 m. liepos 2 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Typke / Komisija* (T-214/13, EU:T:2015:448, toliau – skundžiamas sprendimas) tiek, kiek tuo sprendimu buvo atmestas jo ieškinys dėl 2013 m. vasario 5 d. Komisijos sprendimo, kuriuo atmesta pirmoji jo paraiška leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su atviro konkurso EPSO/AD/230-231/12 (toliau – ginčijamas sprendimas) pirminės atrankos testais, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 1 straipsnio a punkte numatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti EB sutarties 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų [dokumentais] galimybė.“

3 Šio reglamento 2 straipsnyje „Naudos gavėjai [Asmenys, kuriems taikomas reglamentas,] ir taikymo sritis“ nurodyta:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<…>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.

4. Nepažeidžiant 4 ir 9 straipsnių, dokumentai yra pateikiami visuomenei pagal raštišką paraišką arba tiesiogiai elektroniniu būdu, arba per registrą. <…>

<…>“

4 Minėto reglamento 3 straipsnio a punktas suformuluotas taip:

„Šiame reglamente:

a) „dokumentas“ – bet kuria forma (parašytas ant popieriaus, elektroninėje laikmenoje arba garso, vaizdo ar audiovizualiniame įraše) pateiktas turinys, susijęs su į institucijos atsakomybės sferą įeinančia politika, veikla ir sprendimais“.

5 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje numatyta:

„Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.“

6 Šio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Prašytojui suteikiama galimybė susipažinti su dokumentais, leidžiant juos peržiūrėti vietoje arba atsiunčiant kopiją, įskaitant ir, jei įmanoma, elektroninę kopiją, pagal prašytojo pasirinkimą. <…>“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

7 R. Typke, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001, paprašė Europos personalo atrankos tarnybos (toliau – EPSO) leisti susipažinti su lentele, kurioje grupė duomenų apie atviro konkurso, kuriame jis dalyvavo (GESTDEM 2012/3258 procedūra), pirminės atrankos testus pakeisti taip, kad taptų anonimiški.

8 Prašomoje pateikti lentelėje turėjo būti nurodyta informacija, susijusi su tam tikrų EPSO konkursų dalyviais, jiems pateiktais klausimais, teisingais atsakymais ir faktiškai pateiktais atsakymais bei pasirinktomis kalbomis. Tam tikra informacija, kaip antai dalyvių identifikavimo numeris arba užduotų klausimų ir pateiktų atsakymų turinys, turėjo būti užšifruota atskirais identifikavimo numeriais, kurie leistų juos susieti, tačiau neatskleistų konkretaus jų turinio.

9 2012 m. rugpjūčio 9 d. sprendimu EPSO šią pirmąją paraišką atmetė motyvavusi tuo, kad apelianto prašoma pateikti lentelė neegzistuoja.

10 2012 m. rugpjūčio 21 d. apeliantas, remdamasis Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalimi, Komisijai pateikė kartotinę paraišką. Be to, jis pažymėjo, kad paraiška jis siekia ne kad EPSO parengtų naują dokumentą, kuriame būtų nurodyta informacija iš turimų dokumentų, o kad jam leistų susipažinti su dokumentais, kuriuos EPSO turi elektroniniu pavidalu ir iš kurių būtų pašalinta informacija, kuriai taikytina viena iš šio reglamento 4 straipsnyje numatytų teisės leisti susipažinti su dokumentais išimčių.

11 Komisija ginčijamu sprendimu atmetė šią kartotinę paraišką susipažinti su dokumentais, motyvuodama tuo, kad, be kita ko, ja prašoma leisti susipažinti su neegzistuojančiu dokumentu.

12 Be to, 2012 m. gruodžio 28 d. laišku apeliantas pateikė EPSO antrą paraišką leisti susipažinti su dokumentais (GESTDEM 2013/0068 procedūra), o 2013 m. sausio 30 d. – kartotinę paraišką. Negavęs Komisijos eksplicitinio sprendimo ir pasibaigus nustatytam terminui, apeliantas konstatavo, kad taip buvo priimtas implicitinis sprendimas atmesti jo paraišką.

Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

13 2013 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo R. Typke ieškinį, kuriuo jis prašė panaikinti, pirma, per procedūrą GESTDEM 2012/3258 priimtą ginčijamą sprendimą ir, antra, per procedūrą GESTDEM 2013/0068 priimtą implicitinį sprendimą neleisti susipažinti su antra paraiška susijusiais dokumentais.

14 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas konstatavo, kad implicitinis sprendimas neleisti susipažinti su dokumentais buvo pakeistas 2013 m. gegužės 27 d. eksplicitiniu sprendimu, todėl nebereikėjo priimti sprendimo dėl ieškinio, kiek jis susijęs su minėtu implicitiniu sprendimu. Ieškovo prašymas išplėsti ieškinio reikalavimus taip, kad jis apimtų ir 2013 m. gegužės 27 d. eksplicitinį sprendimą, pateiktas praleidus ieškinio dėl šio sprendimo panaikinimo pareiškimo terminą, todėl Bendrasis Teismas jį atmetė kaip nepriimtiną.

15 Kiek tai susiję su ieškinio reikalavimais panaikinti ginčijamą sprendimą, Bendrasis Teismas konstatavo, kad paraiška pateikta ne dėl galimybės leisti susipažinti su vienu ar keliais EPSO turimais dokumentais, o atvirkščiai – dėl naujų dokumentų, kuriuos Komisija turi parengti, nes jie negali būti išgauti iš duomenų bazės naudojantis turimu paieškos įrankiu atliekama įprasta ar kasdiene paieška. Remdamasis šiais motyvais Bendrasis Teismas ieškinį atmetė.

Šalių reikalavimai

16 Apeliaciniu skundu R. Typke Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo;

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo paskirstytos bylinėjimosi išlaidos;

— panaikinti ginčijamą sprendimą ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

17 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

18 Po to, kai 2016 m. rugsėjo 21 d. buvo paskelbta generalinio advokato išvada, 2016 m. lapkričio 7 d. R. Typke pateikė Teisingumo Teismo kanceliarijai dokumentą, kuriuo paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį. Grįsdamas savo prašymą, jis iš esmės tvirtino, kad generalinis advokatas nurodė argumentą dėl egzistuojančio dokumento, kaip jis suprantamas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, sąvokos išaiškinimo, šis dokumentas nebuvo aptartas Teisingumo Teisme vadovaujantis rungimosi principu.

19 Reikia pažymėti, kad, išklausęs generalinį advokatą, Teisingumo Teismas gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį pagal savo Procedūros reglamento 83 straipsnį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės (2016 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Borealis Polyolefine ir kt.*, C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ir C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 40 punktas).

20 Šiuo atveju taip nėra. Iš tiesų per rašytinę proceso dalį R. Typke pateikė savo argumentus dėl Reglamento Nr. 1049/2001 išaiškinimo ir egzistuojančio dokumento sąvokos. Taigi, išklausęs generalinį advokatą, Teisingumo Teismas mano turintis pakankamai informacijos, reikalingos sprendimui priimti, ir kad nagrinėjant bylą nereikia remtis argumentais, kurie nebuvo aptarti.

21 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas mano, kad nereikia atnaujinti žodinės proceso dalies.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

– Šalių argumentai

22 Apeliacinio skundo pirmuoju pagrindu apeliantas priekaištauja, jog Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai nusprendė, kad galimybė susipažinti su jo prašoma informacija prilygtų naujo dokumento parengimui.

23 Pirma, skirtingai, negu nuspręsta skundžiamo sprendimo 54 ir 58 punktuose, iš 2011 m. spalio 26 d. Sprendimo *Dufour / ECB* (T-436/09, EU:T:2011:634) 110, 112, 116 ir 118 punktų matyti, kad paprasta sąryšinė duomenų bazė, kaip antai ta, kurioje yra apelianto prašoma pateikti informacija, turi būti suprantama kaip vienas dokumentas. Todėl Bendrasis Teismas suklydo, kai duomenų bazėje esančią informaciją atskyrė nuo dokumentų, kuriuos iš jos galima išgauti.

24 Iš to paties sprendimo 93, 94, 108 ir 109 punktų darytina išvada, kad dokumento, kaip jis suprantamas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, sąvoka taip pat apima kiekvieną atskirą failą ir visas jo turinio buvimo vietas duomenų bazėje. Be to, bet kuris iš atskirų failų išgautas duomenų derinys yra dokumentas, nes normalizuotojoje duomenų bazėje galima atlikti visas paieškas.

25 Antra, skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai aiškino egzistuojančio dokumento sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Iš tikrųjų, kaip matyti iš 2011 m. spalio 26 d. Sprendimo *Dufour / ECB* (T-436/09, EU:T:2011:634) 150 punkto, visos paraiškos dėl galimybės susipažinti su duomenų bazėse pateikta informacija pateikiamos dėl „egzistuojančių dokumentų“, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį, jeigu prašoma paieška gali būti atlikta naudojant „šioje duomenų bazėje prieinamus paieškos įrankius“.

26 Normalizuotojoje sąryšinėje duomenų bazėje prieinami paieškos įrankiai yra valdymo sistemos, reaguojančios į sustruktūrinta užklausų kalba pateiktas užklausas (*Structured Query Language*, toliau – SQL užklausos). Jos yra paieškos klausimai, kuriuos naudotojas suformuluoja savo nuožiūra. Todėl Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad duomenų bazėje dar nenaudotos SQL užklausos suformulavimas prilygtų naujo, t. y. dar „neturimo“, kaip tai suprantama pagal 2011 m. spalio 26 d. Sprendimą *Dufour / ECB* (T-436/09, EU:T:2011:634), paieškos įrankio programavimui.

27 Taigi Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, kad įprastinės arba kasdienės paieškos, kaip jos suprantamos šio sprendimo 153 punkte, yra tos, kurios atliekamos naudojantis iš anksto suprogramuotomis SQL užklausomis.

28 Galiausiai, trečia, Bendrojo Teismo pateiktas „egzistuojančio dokumento“ sąvokos išaiškinimas gali panaikinti Reglamento Nr. 1049/2001 veiksmingumą. Vadovaujantis šiuo išaiškinimu, būtų negalima suteikti galimybės susipažinti su informacija, kurios negalima gauti naudojantis iš anksto suprogramuotomis SQL užklausomis. Todėl institucijos gali būti linkusios nuslėpti elektroninius dokumentus, be kita ko, išskaidydamos juos į kelias dalis, kurių nebūtų galima surasti pagal iš anksto užprogramuotas SQL užklausas. Be to, kadangi institucijoms būtų užkirstas kelias naudotis naujomis SQL užklausomis, būtų sudėtinga automatiškai nuslėpti duomenis, kaip antai asmens duomenis, kuriems taikoma viena iš šio reglamento 4 straipsnyje numatytų išimčių.

29 Komisija prašo atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.

– Teisingumo Teismo vertinimas

30 Žinoma, iš elektroninių duomenų bazės gali būti išgauta joje esanti informacija. Tačiau galimybė, kad dokumentas gali būti sukurtas pasinaudojus tokia baze, neleidžia pripažinti, kad šis dokumentas turi būti laikomas egzistuojančiu, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

31 Iš tikrųjų Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi tik su atitinkamos institucijos turimais egzistuojančiais dokumentais, o Reglamentu Nr. 1049/2001 negali būti remiamasi siekiant priversti instituciją sukurti dokumentą, kuris neegzistuoja (šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Strack / Komisija*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 38 ir 46 punktus). Darytina išvada, kad, kaip teisingai konstatavo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 55 punkte, paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurios Komisija turėtų sukurti naują dokumentą, net ir pagal egzistuojančiuose ir Komisijos turimuose dokumentuose jau esančią medžiagą, nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį.

32 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 56–59 punktuose teisingai nagrinėjo klausimą, kokios apimties informacija iš elektrinių duomenų bazės gaunama rengiant egzistuojantį dokumentą, o ne kuriant naują dokumentą.

33 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su statiško pobūdžio dokumentais, be kita ko, popieriniais arba paprasčiausiais elektroniniais failais, siekiant nustatyti, ar dokumentas egzistuoja, pakanka patikrinti, ar egzistuoja laikmena ir jos turinys.

34 Tačiau dinaminis elektroninių duomenų bazių pobūdis visiškai nesuderinamas su tokiu patikrinimu, nes, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 46 punkte, dokumentas, kurį galima labai lengvai gauti naudojantis duomenų bazėje esančia informacija, nebūtinai yra egzistuojantis dokumentas tiesiogine to žodžio prasme.

35 Todėl, kiek tai susiję su elektroninių duomenų bazėmis, egzistuojantys dokumentai turi būti atskirti nuo naujų dokumentų remiantis kriterijumi, nustatytu atsižvelgiant į šių bazių techninius ypatumus ir atitinkančiu Reglamento Nr. 1049/2001 tikslą, kuriuo, kaip matyti iš jo 4 konstatuojamosios dalies ir 1 straipsnio a punkto, siekiama, kad „būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentais galimybė“.

36 Konstatuotina, kad pagal jų struktūrą ir programavimo apribojimus elektroninių duomenų bazėse esantys duomenys pasinaudojus programavimo kalbomis gali būti sugrupuoti, susieti ir pateikti labai skirtingai. Tačiau tokių duomenų bazių programavimas ir tvarkymas informacinėmis technologijomis nepripažintinas veikla, kurią paprastai jomis naudodamiesi atlieka galutiniai vartotojai. Iš tikrųjų pastarieji informaciją iš duomenų bazių gauna naudodamiesi iš anksto užprogramuotais paieškos įrankiais. Šie įrankiai jiems leidžia lengvai atlikti standartines operacijas siekiant gauti jiems paprastai reikalingą informaciją. Šiai veiklai iš principo nereikia didelių pastangų.

37 Šiomis aplinkybėmis egzistuojančiais dokumentais laikytina visa informacija, kuri gali būti gauta iš elektroninių duomenų bazių įprastai jomis naudojantis iš anksto užprogramuotais paieškos įrankiais, net jei ši informacija dar nebuvo pateikta tokia forma arba ji nebuvo institucijos tarnautojų paieškos dalykas.

38 Darytina išvada, kad, siekiant įgyvendinti Reglamento Nr. 1049/2001 reikalavimus, institucijoms gali tekti iš duomenų bazėse esančios informacijos sudaryti dokumentą naudojantis egzistuojančiais paieškos įrankiais.

39 Tačiau, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 47 punkte, informacija, kuriai gauti iš duomenų bazių reikalingos didelės pastangos, turi būti laikoma nauju, o ne egzistuojančiu dokumentu.

40 Darytina išvada, kad informacija pripažintina nauju dokumentu, kai jai išgauti reikia pakeisti elektroninių duomenų bazės organizavimą arba turimus informacijos gavimo paieškos įrankius.

41 Toks egzistuojančio dokumento sąvokos išaiškinimas atitinka šio reglamento tikslą, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė visuomenės susipažinimo su institucijų dokumentais galimybė, ir visiškai nepanaikina Reglamento Nr. 1049/2001 veiksmingumo, kaip tvirtina apeliantas. Iš tikrųjų paraiškas leisti susipažinti su informacija, esančia duomenų bazėse, pateikę asmenys iš esmės turi prieigą prie tos pačios informacijos kaip ir ta, prie kurios prieigą turi institucijų tarnautojai.

42 Apeliantas taip pat klaidingai tvirtina, kad toks egzistuojančio dokumento sąvokos išaiškinimas užkirstų kelią institucijoms pasinaudojant naujomis SQL užklausomis įslaptinti duomenis, kuriems taikoma viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, tuo atveju, kai galima leisti susipažinti su dokumento dalimis.

43 Šiuo klausimu jis neatsižvelgia į tai, kad reikia skirti, viena vertus, kriterijus, leidžiančius nustatyti, ar paraiška prašoma leisti susipažinti su egzistuojančiu dokumentu, nuo, kita vertus, tokio dokumento pateikimo techninių priemonių. Jeigu prašoma leisti susipažinti su egzistuojančiu dokumentu, institucijos gali pasinaudoti bet kuriomis techninėmis priemonėmis, kad prireikus įslaptintų tam tikrus duomenis.

44 Be to, kalbant apie apelianto teiginį, kad institucijos galėtų įslaptinti elektroninius dokumentus, konstatuotina, kad abstrakti galimybė, jog dokumentas gali būti ištrintas ar sunaikintas, vienodai egzistuoja tiek tais atvejais, kai dokumentai yra fizinėse laikmenose, tiek tais, kai dokumentai gaunami iš duomenų bazių.

45 Atsižvelgiant į visus ankstesnius svarstymus, reikia išnagrinėti apelianto teiginį, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose padarė teisės klaidų atlikęs dokumento, dėl kurio per procedūrą GESTDEM 2012/3258 buvo pateikta paraiška leisti susipažinti, teisinį kvalifikavimą.

46 Iš skundžiamo sprendimo 67 punkto matyti, kad informacija iš nagrinėjamos duomenų bazės gaunama naudojantis SQL užklausomis, o apeliantas Bendrajame Teisme neginčijo, kad galimybė susipažinti su jo prašomų duomenų deriniu reiškia, kad turi būti atliktas programavimo darbas, t. y. sukurta nauja SQL užklausa.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 31–40 punktuose, konstatuotina, kad Bendrasis Teismas nepadarė klaidos skundžiamo sprendimo 68 punkte nusprendęs, kad šie programavimo kuriant naujas SQL užklausas veiksmai negali būti prilyginami įprastai ar kasdienei paieškai, kurią Komisija, naudodamasi turimais paieškos įrankiais, atlieka šioje duomenų bazėje, tad siekiant pateikti prašomą informaciją būtų reikėję sukurti naują dokumentą.

48 Dėl tų pačių priežasčių Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 69 ir 70 punktuose teisingai nusprendė, kad nagrinėjamoje byloje Komisijos turimi paieškos įrankiai, naudojami nagrinėjamoje duomenų bazėje, veikiau yra iš anksto užprogramuotos SQL užklausos.

49 Atsižvelgiant į tai, kas nuspręsta ankstesniuose šio sprendimo punktuose, apelianto argumentą, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 54 ir 58 punktuose neteisingai nustatė duomenų bazėse pateikiamos informacijos ir dokumentų, kuriuos galima gauti iš šių duomenų bazių, skirtumą, reikia atmesti kaip netinkamą.

50 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

– Šalių argumentai

51 Apeliacinio skundo antruoju pagrindu apeliantas nurodo, kad Bendrojo Teismo išvada skundžiamo sprendimo 80 punkte, kad paraiška buvo prašoma leisti susipažinti su neegzistuojančiais dokumentais, pagrįsta keliomis klaidingomis prielaidomis.

52 Pirma, jis teigia, kad skundžiamo sprendimo 61, 67 ir 73 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė faktus. Apelianto teigimu, jo paraiška tikrai pateikta dėl egzistuojančių dokumentų, nes ja buvo prašoma leisti susipažinti su visais elektroninio pavidalo dokumentais, kurie leistų jam sudaryti lentelę. Jis visiškai nereikalavo sukurti lentelės, taigi jo paraiška neprašoma atrinkti duomenų. Apeliantas pasiūlė panaudoti SQL užklausas vien siekdamas palengvinti šios paraiškos nagrinėjimą.

53 Bet kuriuo atveju EPSO konkursų dalyviams asmeniškai išsiųsti pranešimai apie jų laikytų testų rezultatus būtų leidę ieškovui sudaryti nagrinėjamą lentelę.

54 Antra, ieškovas tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 58, 66 ir 68 punktuose neteisingai nustatė, jog jo paraiška prašoma leisti susipažinti su informacija, sustruktūrinta pagal klasifikaciją, kuri atitinkamoje duomenų bazėje nenumatyta.

55 Iš tiesų, priešingai, nei Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 62 ir 63 punktuose, nagrinėjamą duomenų bazę sudaro daugiau nei 500 normalizuotų lentelių, kurios visiškai leistų atlikti visas paieškas (taip pat ir tą, kurią atlikti prašė apeliantas) nevykdant sudėtingų operacijų. Be to, kiekvienam normalizuotos duomenų bazės lentelių laukui priskirtas unikalus identifikatorius. Taigi visiems apelianto paraiškoje nurodytiems kriterijams galėtų būti priskirti tokie identifikatoriai, nesant būtinybės atskleisti atitinkamo lauko turinio.

56 Galiausiai, trečia, apeliantas tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 66 ir 67 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus. Pirma, jis klaidingai rėmėsi Komisijos pareiškimo, kad prašomi dokumentai neegzistuoja, teisėtumo prezumpcija. Apeliantas ginčijo šį pareiškimą, prieštaraujantį pačiam nagrinėjamos duomenų bazės pobūdžiui. Antra, iš paraiškos leisti susipažinti su dokumentais akivaizdžiai matyti, kad ji gali būti patenkinta suteikiant apeliantui galimybę susipažinti su egzistuojančiais reikšmingais dokumentais.

57 Komisija prašo atmesti antrąjį apeliacinio skundo pagrindą.

– Teisingumo Teismo vertinimas

58 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Bendrojo Teismo nagrinėjamos bylos faktinių aplinkybių vertinimas nėra teisės klausimas, kurio kontrolę atlieka Teisingumo Teismas, išskyrus kai Bendrojo Teismo išvadose yra esminių klaidų ar iškraipomi įrodymai ir tai akivaizdžiai matyti iš bylos medžiagos.

59 Savo argumentais, kad Bendrasis Teismas klaidingai išanalizavo jo paraiškos leisti susipažinti su dokumentais apimtį, galimybę pateikti prašomą informaciją, galimos pateikti informacijos kokybę ir tvarkymą, egzistuojančių paieškos įrankių, kuriais pasinaudojus būtų galima patenkinti paraišką, galimybes, taip pat operacijų, kurias būtų turėjusi atlikti Komisija, siekdama patenkinti paraišką, apimtį, apeliantas siekia ginčyti Bendrojo Teismo faktinių aplinkybių vertinimą, neįrodęs, jog buvo iškraipyta bylos medžiaga. Todėl šie argumentai nepriimtini.

60 Todėl apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti.

61 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad visas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

63 Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

64 Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir R. Typke pralaimėjo bylą, pastarasis turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Rainer Typke bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.